

151. löggjafarþing 2021–2022.
Þingskjal x — x. mál.
Stjórnarfrumvarp.

Frumvarp til laga

um greiðslureikninga.

Frá fjármála- og efnahagsráðherra.

I. KAFLI

Gildissvið og orðskýringar.

1. gr.

Gildissvið.

Lög þessi gilda um greiðsluþjónustuveitendur sem bjóða greiðslureikninga sem neytendur geta a.m.k. notað til að:

- leggja fjármuni inn á greiðslureikning,
- taka reiðufé út af greiðslureikningi, og
- framkvæma greiðslur og taka við þeim, þ.m.t. millifæra fjármuni, til og frá þriðja aðila.

Ákvæði IV. kafla laga þessara um aðgengi að greiðslureikningum gilda um lánastofnanir, þ.m.t. erlendar lánastofnanir sem veita þjónustu yfir landamæri hér á landi, í gegnum umboðsaðila eða með stofnun útibús.

2. gr.

Orðskýringar.

Í lögum þessum er merking hugtaka sem hér segir:

- Aðildarríki:* Ríki sem er aðili að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.
- Beingreiðsla:* Greiðsluþjónusta, innan ríkis eða yfir landamæri, við skuldfærslu af greiðslureikningi greiðanda ef viðtakandi greiðslu á frumkvæði að greiðslu á grundvelli samþykkis greiðanda.
- Fjármunir:* Peningaseðlar og mynt, inneign á reikningum eða rafeyrir samkvæmt skilgreiningu í 5. tölul. 4. gr. laga um útgáfu og meðferð rafeyris.
- Fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi:* Greiðsluþjónustuveitandi sem yfirfærir upplýsingar sem þörf er á til að framkvæma skipti.
- Gjöld:* Öll möguleg gjöld og sektir sem neytandi á að greiða greiðsluþjónustuveitanda fyrir eða í tengslum við þjónustu sem viðkemur greiðslureikningi.
- Greiðandi:* einstaklingur eða lögaðili sem á greiðslureikning og heimilar greiðslufyrirmæli af honum eða, ef ekki er um greiðslureikning greiðanda að ræða, einstaklingur eða lögaðili sem gefur fyrirmæli um greiðslu á greiðslureikning viðtakanda greiðslu.
- Greiðsla:* Aðgerð sem greiðandi eða einhver fyrir hans hönd eða viðtakandi greiðslu fyrir hönd greiðanda á frumkvæði að með því að leggja inn, millifæra eða taka út fjármuni án tillits til þess hvort einhverjar skuldbindingar milli greiðanda og viðtakanda greiðslu liggja til grundvallar.

8. *Greiðslufyrirmæli*: Fyrirmæli greiðanda eða viðtakanda greiðslu til greiðsluþjónustuveitanda um framkvæmd greiðslu.
9. *Greiðslumiðill*: Greiðslumiðill eins og hann er skilgreindur í lögum um greiðsluþjónustu.
10. *Greiðslureikningur*: Reikningur á nafni eins eða fleiri neytanda sem notaður er við framkvæmd greiðslna.
11. *Greiðsluþjónusta*: Greiðsluþjónusta eins og hún er skilgreind í lögum um greiðsluþjónustu.
12. *Greiðsluþjónustuveitandi*: Greiðsluþjónustuveitandi eins og hann er skilgreindur í lögum um greiðsluþjónustu.
13. *Hugtakalisti yfir algengustu tegundir þjónustu*: Listi yfir stöðluð hugtök um algengustu tegundir þjónustu sem tengjast greiðslureikningi sem birtur er með reglum Seðlabanka Íslands.
14. *Innlánsvextir*: Stig vaxta sem neytanda er greitt að því er varðar fjármuni á greiðslureikningi.
15. *Lánastofnun*: Lánastofnun eins og hún er skilgreind í lögum um fjármálafyrirtæki.
16. *Með lagalega búsetu á Evrópska efnahagssvæðinu*: Einstaklingur með rétt til búsetu í aðildarríki, þ.m.t. neytendur án fasts heimilisfangs og einstaklingar sem sækja um hæli samkvæmt Genfarsamningnum frá 28. júlí 1951 um réttarstöðu flóttamanna, bókuninni við hann frá 31. janúar 1967 og öðrum viðeigandi alþjóðasamningum.
17. *Millifærsla fjármuna*: Greiðsluþjónusta, innan ríkis eða yfir landamæri, við eignfærslu á reikning viðtakanda greiðslu, með greiðslu eða röð greiðslna af greiðslureikningi greiðanda, framkvæmd af greiðsluþjónustuveitandanum sem geymir reikning greiðanda, á grundvelli fyrirmæla hans.
18. *Neytandi*: Einstaklingur sem kemur fram í öðrum tilgangi en vegna starfs síns eða atvinnurekstrar.
19. *Ósamþykktur yfirdráttur*: Yfirdráttur án sérstaks samþykkis þar sem greiðsluþjónustuveitandi veitir neytanda aðgang að fjármunum umfram gildandi stöðu á greiðslureikningi neytandans eða samþykktu yfirdráttarheimild.
20. *Rammasamningur*: Samningur um greiðsluþjónustu þar sem kveðið er á um framkvæmd einstakra greiðslna og röð greiðslna í framtíðinni og sem kann að fela í sér skyldu til stofnunar greiðslureiknings og skilmála þar um.
21. *Reglulegar millifærslur*: Fyrirmæli greiðanda til greiðsluþjónustuveitanda sem annast greiðslureikning greiðandans um að framkvæma millifærslur fjármuna með reglulegu millibili eða á fyrirfram ákveðnum dagsetningum.
22. *Skipti eða skiptiþjónusta*: Flutningur upplýsinga að beiðni neytanda frá einum greiðsluþjónustuveitanda til annars, annaðhvort um allar eða sumar reglulegar millifærslur fjármuna, endurteknar beingreiðslur og endurteknar millifærslur fjármuna á greiðslureikning eða um flutning allra innstæðna frá einum greiðslureikningi til annars eða hvort tveggja, hvort sem fyrri greiðslureikningi er lokað eða ekki.
23. *Varanlegur miðill*: Sérhver miðill sem gerir neytanda kleift að geyma upplýsingar sem beint er til hans persónulega á þann hátt að þær séu aðgengilegar til samanburðar síðar og eins lengi og þarf miðað við tilgang upplýsinganna, og gerir kleift að afrita upplýsingarnar sem þar eru geymdar óbreyttar.
24. *Viðtakandi greiðslu*: Einstaklingur eða lögaðili sem er fyrirhugaður viðtakandi fjármuna sem hafa verið viðfang greiðslu.
25. *Viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi*: Greiðsluþjónustuveitandi sem móttækur upplýsingar sem þörf er á til að framkvæma skipti.

26. *Viðskiptadagur*: Dagur þegar opið er hjá viðkomandi greiðsluþjónustuveitanda eftir því sem þörf fyrir framkvæmd greiðslu krefur.
27. *Yfirdráttarheimild*: Ótvíræður lánssamningur þar sem greiðsluþjónustuveitandi veitir neytanda aðgang að fjármunum umfram gildandi stöðu á greiðslureikningi neytandans.
28. *Þjónusta tengd greiðslureikningi*: Öll þjónusta sem tengist því að stofna, reka og loka greiðslureikningi, þ.m.t. greiðsluþjónusta og greiðslur sem falla undir 7. tölul 2. gr. laga um greiðsluþjónustu, yfirdráttarheimild og ósamþykktur yfirdráttur.

II. KAFLI

Samanburður gjalda í tengslum við greiðslureikninga.

3. gr.

Gjaldskrá og hugtakalisti.

Áður en samningur um greiðslureikning er gerður skal greiðsluþjónustuveitandi láta neytenda í té gjaldskrá, á pappír eða öðrum varanlegum miðli, þar sem fram koma stöðluð hugtök yfir algengustu tegundir þjónustu sem tengjast greiðslureikningi og tilsvareandi gjöld fyrir hverja þjónustu sem greiðsluþjónustuveitandi býður.

Gjaldskráin skal vera í samræmi við hugtakalista Seðlabanka Íslands sbr. 5. mgr. og:

1. Vera stutt og sérstakt skjal.
2. Sett fram á skýran og nákvæman hátt og skulu stafir vera af læsilegri stærð.
3. Sett fram á íslensku eða öðru tungumáli sem báðir aðilar samþykkja.
4. Gefa upp gjöld í íslenskum krónum eða í öðrum gjaldmiðli sem neytandinn og greiðsluþjónustuveitandinn eru ásáttir um.
5. Bera heitið „Gjaldskrá greiðslureikninga“ efst á fyrstu síðu ásamt samræmdu tákni.
6. Geyma yfirlýsingu um að skjalið taki til gjalda fyrir algengustu tegundir þjónustu greiðslureikninga en að frekari upplýsingar geti verið að finna í öðrum gögnum.

Ef ein eða fleiri tegundir þjónustu er boðin sem þjónustupakki í tengslum við greiðslureikninga skal tilgreina í gjaldskrá gjöld fyrir allan pakkann, þá þjónustu sem þjónustupakkinn tekur til og það magn sem um er að ræða. Á sama hátt skal tilgreina viðbótargjald fyrir alla þá þjónustu sem er umfram magnið sem gjaldið fyrir pakkann tekur til.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu ætíð hafa gjaldskrá greiðslureikninga og hugtakalista yfir algengustu tegundir þjónustu aðgengilega fyrir neytendur. Gjaldskráin og hugtakalistinn skulu vera aðgengileg bæði á rafrænu formi á vefsetri greiðsluþjónustuveitenda sem og pappír eða öðrum varanlegum miðli, án endurgjalds, á starfsstöð greiðsluþjónustuveitenda. Geymi hugtakalistinn önnur hugtök en reglur Seðlabanka Íslands tilgreina, skulu hugtökin vera á skýru og ótvíræðu máli sem hvorki eru of tæknileg né misvísandi.

Seðlabanki Íslands setur nánari reglur um hugtakalista yfir algengustu tegundir þjónustu greiðslureiknings og gjaldskrá.

4. gr.

Gjaldayfirlit.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu, a.m.k. einu sinni á ári og án endurgjalds, láta neytanda í té yfirlit yfir öll gjöld sem stofnað hefur verið til á tímabilinu, sem og, þar sem við á, upplýsingar sem fram koma í 4. og 5. tölul. 2. mgr. Gjaldayfirlit skal vera í samræmi við hugtakalista Seðlabanka Íslands. Gjaldayfirlitið skal lagt fram á pappír óski neytandi þess, ella geta neytandi og greiðsluþjónustuveitandi komið sér saman um aðra boðskiptaleið.

Gjaldayfirlit sem veitt er samkvæmt þessari grein skal a.m.k. innihalda upplýsingar um:

1. Gjöld sem innheimt eru fyrir hverja tegund þjónustu fyrir sig ásamt upplýsingum um fjölda skipta sem neytandinn hefur nýtt sér hverja þjónustu fyrir sig á viðkomandi tímabili. Ef tiltekna tegundir þjónustu eru sameinaðar í þjónustupakka, skal tilgreina gjald fyrir allan þjónustupakkann og fjölda skipta sem viðkomandi gjald kom til greiðslu á viðkomandi tímabili. Á sama hátt skal tilgreina gjald fyrir umframþjónustu aðra en þá sem tilgreind er í þjónustupakkanum.
2. Heildarfjárhæð gjalda sem stofnað var til á viðkomandi tímabili fyrir hverja tegund þjónustu fyrir sig, þjónustupakka sem og umframþjónustu aðra en þá sem tiltekin er í þjónustupakkanum.
3. Heildarfjárhæð gjalda fyrir allar tegundir þjónustu á viðkomandi tímabili.
4. Yfirdráttarvexti sem gilda um greiðslureikning og heildarfjárhæð yfirdráttarvaxta til greiðslu á viðkomandi tímabili.
5. Innlánsvexti sem gilda um greiðslureikning og heildarfjárhæð áunninna innlánsvaxta á viðkomandi tímabili.

Gjaldayfirlit skal:

1. Sett fram og hannað með þeim hætti að það sé skýrt og auðvelt aflestrar og skulu stafir vera af læsilegri stærð.
2. Vera nákvæmt, ekki misvísandi og tilgreint í gjaldmiðli greiðslureikningsins eða gjaldmiðli sem neytandi og greiðsluþjónustuveitandi eru ásáttir um.
3. Bera yfirskriftina gjaldayfirlit efst á fyrstu síðu yfirlitsins, næst sameiginlegu tákni til að aðgreina skjalið frá öðrum skjölum.
4. Samið á íslensku eða á öðru tungumáli sem neytandi og greiðsluþjónustuveitandi eru ásáttir um.

Seðlabanki Íslands setur nánari reglur um gjaldayfirlit.

5. gr.

Upplýsingar fyrir neytendur.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu í samningum, auglýsingum og öðru kynningarefni nota stöðluð hugtök sem sett eru fram í hugtakalista sem birtur er í reglum Seðlabanka Íslands. Greiðsluþjónustuveitendum er heimilt að nota sérheiti í gjaldskrá og gjaldayfirliti séu þau notuð sem viðbót við stöðluð hugtök.

Greiðsluþjónustuveitendum er heimilt að nota sérheiti til að auðkenna þjónustu sína í samningum, auglýsingum og öðru kynningarefni komi staðlað hugtak samkvæmt hugtakalista, þar sem það á við, einnig fram með skýrum hætti.

6. gr.

Greiðslureikningur í pakka með annarri vöru eða þjónustu.

Greiðsluþjónustuveitandi, sem býður greiðslureikning sem hluta af pakka með annarri vöru eða þjónustu sem er ekki tengd greiðslureikningi skal upplýsa neytanda um hvort hægt er að kaupa greiðslureikninginn sérstaklega og, ef svo er, upplýsa um kostnað og gjöld sem tengjast hverri vöru og þjónustu sem boðin er í þeim pakka sem hægt er að kaupa sérstaklega.

III. KAFLI

Skipti.

7. gr.

Veiting skiptipjónustu.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu veita neytendum skiptipjónustu, eins og henni er lýst í 8. gr., á milli greiðsluþjónustuveitenda á Íslandi vegna greiðslureikninga í sama gjaldmiðli.

8. gr.

Skiptipjónusta.

Viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi skal, að beiðni neytanda og að fenginni heimild hans, veita skiptipjónustu. Heimild skal vera á íslensku eða því tungumáli sem aðilar koma sér saman um. Ef reikningshafar eru fleiri en einn ber greiðsluþjónustuveitanda að fá heimild frá hverjum og einum reikningshafa. Heimildin skal gera neytanda kleift að veita fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda sérstakt samþykki til að annast sérhvert þeirra verkefna sem um getur í 2. mgr. og viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda kleift að annast sérhvert þeirra verkefna sem um getur í 4. mgr.

Innan tveggja viðskiptadaga frá viðtöku heimildarinnar sem um getur í 1. mgr. skal viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi fara fram á það við fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda að hann annist eftirfarandi verkefni, ef kveðið er á um það í heimild neytanda:

1. Sendi viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda, og neytanda ef hann fer sérstaklega fram á það, skrá yfir gildandi, reglulegar millifærslur fjármuna og fyrirbyggjandi upplýsingar um umboð fyrir beingreiðslur sem heyra undir skiptin.
2. Sendi viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda, og neytandanum ef hann fer sérstaklega fram á það, fyrirbyggjandi upplýsingar um endurteknar millifærslur fjármuna á greiðslureikning og beingreiðslur af greiðslureikningi neytanda næstliðinna þrettán mánuði.
3. Hætti að taka við beingreiðslum og millifærslu fjármuna frá og með dagsetningu sem tiltekin er í heimildinni ef fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi er ekki með sjálfvirktt kerfi til að beina millifærslum fjármuna og beingreiðslum áfram á greiðslureikning í eigu neytanda hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda.
4. Felli reglulegar millifærslur úr gildi frá og með dagsetningu sem tilgreind er í heimildinni.
5. Flytji innstæðu, sem eftir kann að standa á greiðslureikningi á greiðslureikning sem stofnaður hefur verið eða er til hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda, daginn sem neytandi tiltekur.
6. Loki greiðslureikningi hjá fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda daginn sem neytandi tiltekur.

Þegar fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi hefur veitt viðtöku beiðni frá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda skal hann annast eftirfarandi verkefni ef kveðið er á um það í heimild neytanda:

1. Senda viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda og neytandanum hafi hann óskað þess, upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. tölul. 2. mgr. innan 5 viðskiptadaga frá móttöku beiðni frá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda.
2. Hætta að taka við beingreiðslum og millifærslu fjármuna frá og með dagsetningu sem tilgreind er í heimild neytanda ef fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi er ekki með sjálfvirktt kerfi til að beina millifærslum fjármuna og beingreiðslum áfram á greiðslureikning í eigu neytandans hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda. Fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi skal jafnframt upplýsa greiðanda og/eða viðtakanda greiðslu um af hverju greiðslur fari ekki í gegn.
3. Fella reglulegar millifærslur úr gildi frá og með dagsetningu sem tilgreind er í heimild

neytanda.

4. Flytja innstæðu, sem kann að vera til staðar, á greiðslureikning sem stofnaður hefur verið eða er til hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda, miðað við dagsetningu sem tilgreind er í heimild neytanda.
5. Loka greiðslureikningi hjá fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda ef neytandinn á enga útistandandi skuldbindingu á greiðslureikningnum, að því tilskildu að aðgerðunum í 1.-4. tölulið sé lokið. Greiðsluþjónustuveitandi skal án tafar upplýsa neytandann ef útistandandi skuldbindingar koma í veg fyrir að greiðslureikningi sé lokað. Lokun greiðslureiknings skal miða við dagsetningu sem tilgreind er heimild neytanda.

Viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi skal, innan fimm viðskiptadaga frá móttöku upplýsinga sem um getur í 2. mgr. eins og kveðið er á um í heimildinni og að því marki sem upplýsingar frá fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda eða neytanda gera viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda kleift að gera það, annast eftirfarandi verkefni:

1. Setja upp þær reglulegu millifærslur fjármuna sem neytandi óskar eftir frá og með dagsetningu sem tilgreind er í heimildinni.
2. Undirbúa eins og nauðsynlegt er að samþykkja beingreiðslur og gera það frá og með dagsetningu sem tilgreind er í heimildinni.
3. Upplýsa neytanda, ef við á, um réttindi hans samkvæmt d-lið 3. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 260/2012 sem innleidd var með lögum um greiðslur yfir landamæri í evrum.
4. Upplýsa greiðendur, sem tilgreindir eru í heimildinni og framkvæma endurtekna millifærslu fjármuna á greiðslureikning neytanda, um atriði varðandi greiðslureikning neytanda hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda og senda greiðendum afrit af heimild neytandans. Búi viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi ekki yfir nauðsynlegum upplýsingum til að upplýsa greiðendur skal hann biðja neytandann eða fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda að veita þær upplýsingar sem vantar.
5. Upplýsa viðtakendur greiðslu, sem tilgreindir eru í heimildinni og innheimta fjármuni af greiðslureikningi neytanda með beingreiðslum, um atriðin varðandi greiðslureikning neytanda hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda og daginn sem byrja á að innheimta beingreiðslur af þeim greiðslureikningi og senda viðtakendum greiðslu afrit af heimild neytandans. Búi viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi ekki yfir nauðsynlegum upplýsingum til að upplýsa viðtakendur greiðslu skal hann biðja neytandann eða fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda að veita þær upplýsingar sem vantar.

Kjósi neytandi að veita greiðanda eða viðtakanda greiðslu sjálfur þær upplýsingar sem mælt er fyrir um í 4. og 5. tölul. 4. mgr., skal viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi leggja fram stöðluð bréf fyrir neytanda með upplýsingum um greiðslureikninginn og upphafsdag sem tilgreindur er í heimild innan 5 viðskiptadaga.

Með fyrirvara um það sem fram kemur í 2. mgr. 74. gr. laga nr. 114/2021 um greiðsluþjónustu er fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda óheimilt að stöðva greiðslumiðla fyrir dagsetningu sem tilgreind er í heimild neytanda svo ekki verði rof á veitingu greiðsluþjónustu til neytanda þegar skiptiþjónusta er veitt.

9. gr.

Opnun reikninga yfir landamæri.

Greini neytandi greiðsluþjónustuveitanda sínum frá því að hann óski eftir að opna greiðslureikning hjá greiðsluþjónustuveitanda í öðru aðildarríki skal greiðsluþjónustuveitandi þar sem neytandi er með greiðslureikning, eftir móttöku slíkrar beiðni, aðstoða hann á eftirfarandi hátt:

1. Útvega neytandanum skrá án endurgjalds um allar gildandi reglulegar millifærslur fjármuna og umboð fyrir beingreiðslur sem og endurteknar millifærslur fjármuna og beingreiðslur á greiðslureikning neytanda næstliðna þrettán mánuði. Sú skrá skal ekki fela í sér neina skuldbindingu af hálfu nýja greiðsluþjónustuveitandans um að setja á stofn þjónustu sem hann veitir ekki.
2. Millifæra innstæðu, sem kann að vera á greiðslureikningi neytandans, á greiðslureikning sem hann opnar eða hefur hjá nýja greiðsluþjónustuveitandanum, að því tilskildu að beiðnin taki til allra upplýsinga sem gera það mögulegt að auðkenna nýja greiðsluþjónustuveitandann og greiðslureikning neytandans.
3. Loka greiðslureikningi neytandans.

Ef neytandi er ekki með útistandandi skuldbindingar á greiðslureikningi skal greiðsluþjónustuveitandi, þar sem neytandi er með þann greiðslureikning, ljúka aðgerðunum sem tilgreindar eru í 1., 2. og 3. tölulið 1. mgr. á þeim degi sem neytandinn tiltekur en sá dagur skal vera a.m.k. sex viðskiptadögum eftir að greiðsluþjónustuveitandinn móttækur beiðni neytandans, nema öðru vísi hafi um samist milli aðila í samræmi við 57. gr. laga nr. 114/2021 um greiðsluþjónustu. Greiðsluþjónustuveitandi skal án tafar upplýsa neytanda ef útistandandi skuldbindingar koma í veg fyrir að greiðslureikningi hans sé lokað.

10. gr.

Gjöld tengd skiptiþjónustu.

Gjöld vegna skiptiþjónustu sem veitt er samkvæmt 8. gr., vegna annars en þess sem um getur í 2. og 3. mgr., skulu vera sanngjörn og í samræmi við raunverulegan kostnað greiðsluþjónustuveitanda.

Fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi skal veita viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að veita skiptiþjónustu samkvæmt 1. og 2. tölul. 2. mgr. 8. gr. án endurgjalds af hálfu neytanda eða viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda. Jafnframt skulu fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi og viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi veita neytanda aðgang að persónuupplýsingum hans varðandi reglulegar millifærslur og beingreiðslur án endurgjalds.

Í þeim tilvikum þegar fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi krefur neytanda um gjald vegna uppsagnar á greiðslureikningi, skal gjaldið vera ákveðið í samræmi við 57. gr. laga um greiðsluþjónustu.

11. gr.

Fjárhagstjón neytenda.

Verði neytandi fyrir fjárhagslegu tjóni, þ.m.t. kostnaði og vöxtum, sem rekja má beint til þess að greiðsluþjónustuveitandi hafi ekki uppfyllt skyldur sínar skv. 8. gr. varðandi skiptiþjónustu skal sá greiðsluþjónustuveitandi bæta tjón neytandans án tafar.

Bótaskylda skv. 1. mgr. gildir ekki í þeim tilvikum þegar um er að ræða óeðlilegar eða ófyrirsjáanlegar aðstæður.

12. gr.

Upplýsingar um skiptiþjónustu.

Greiðsluþjónustuveitandi skal veita neytanda eftirfarandi upplýsingar um skiptiþjónustu:

1. Hlutverk fráfarandi og viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda við veitingu skiptiþjónustu samkvæmt 8. gr.
2. Hver frestur er til að ljúka hverjum þætti skiptiþjónustu samkvæmt 8. gr.
3. Gjöld, ef einhver eru, vegna skiptiþjónustu samkvæmt 8. gr.
4. Hvaða upplýsingar neytandi verður beðinn um að láta í té.
5. Málsmeðferð til lausnar deilumálum utan dómstóla samkvæmt lögum um úrskurðaraðila á sviði neytendamála.

Greiðsluþjónustuveitandi skal hafa upplýsingar samkvæmt 1. mgr. aðgengilegar fyrir neytendur án endurgjalds á pappír eða öðrum varanlegum miðli á starfsstöðvum sínum og á heimasíðu sinni. Þá skal greiðsluþjónustuveitandi afhenda neytanda upplýsingarnar sé þess óskað.

IV. KAFLI

Aðgengi að greiðslureikningum.

13. gr.

Bann við mismunun.

Lánastofnunum er óheimilt að mismuna neytendum með lagalega búsetu á evrópska efnahagssvæðinu á grundvelli ríkisfangs, þjóðernis eða félagslegs uppruna, búsetu, kynferðis, kynþáttar, litarháttar, erfðaeinkenna, tungu, trúarbragða eða sannfæringar, stjórnmalaskoðana eða annarra skoðana, þess að tilheyra þjóðernisminnihluta, eigna, uppruna, fötlunar, aldurs eða kynhneigðar þegar óskað er eftir að stofna greiðslureikning. Framangreint á einnig við um notkun greiðslureiknings.

14. gr.

Réttur til aðgangs að almennum greiðslureikningi.

Lánastofnun er skylt að bjóða neytendum almenna greiðslureikninga. Neytendur sem hafa lagalega búsetu á evrópska efnahagssvæðinu eiga rétt á að stofna og nota almennan greiðslureikning hjá lánastofnun. Framangreint á einnig við þá sem ekki hafa fasta búsetu, hælisleitendur, sem og þá sem ekki hefur verið veitt dvalarleyfi en brottvísun er ekki möguleg af lagalegum eða öðrum ástæðum.

Lánastofnun skal afgreiða umsókn um stofnun almenns greiðslureiknings svo fljótt sem auðið er, þó eigi síðar en tíu viðskiptadögum eftir að fullnægjandi umsókn berst.

Lánastofnun er óheimilt að samþykkja umsókn um stofnun almenns greiðslureiknings ef stofnun slíks reiknings leiðir til brots á lögum um aðgerðir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.

Lánastofnun er heimilt að hafna umsókn um stofnun almenns greiðslureiknings ef neytandi er þegar með slíkan reikning hjá annarri innlendri lánastofnun sem gerir honum kleift að nýta þá þjónustu sem fram kemur í 1. mgr. 15. gr. nema neytandi geti sýnt fram á að honum hafi borist tilkynning um lokun greiðslureiknings.

Lánastofnun er heimilt, áður en greiðslureikningur er stofnaður, að kanna hvort neytandi eigi almennan greiðslureikning hjá annarri innlendri lánastofnun sem gerir honum kleift að nýta þá þjónustu sem kemur fram í 1. mgr. 15. gr. Lánastofnun er heimilt að reiða sig á yfirlýsingu frá neytanda í þeim tilgangi.

Lánastofnun skal tilkynna neytanda skriflega og án endurgjalds um synjun á umsókn skv. 3. og 4. mgr. þar sem fram kemur ástæða synjunar nema slík birting upplýsinga gangi gegn markmiðum þjóðaröryggis, allsherjarreglu eða lögum um aðgerðir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Sé umsókn neytenda synjað skal lánastofnunin upplýsa hann um úrskurðar- og réttaráðgjafi samkvæmt lögum um úrskurðaraðila á sviði neytendamála.

Lánastofnun er óheimilt að skilyrða aðgengi að almennum greiðslureikningi við kaup á viðbótarþjónustu eða hlutabréfum í lánastofnunni nema slíkt skilyrði eigi við um alla viðskiptavinum lánastofnunar.

15. gr.

Eiginleikar almenns greiðslureiknings.

Almennur greiðslureikningur skal taka til eftirfarandi:

1. þjónustu sem gerir kleift að stofna, reka og loka greiðslureikningi að minnsta kosti í íslenskum krónum,
2. þjónustu sem gerir kleift að ráðstafa fjármunum á greiðslureikning,
3. þjónustu sem gerir neytendum kleift að taka út reiðufé af greiðslureikningi í lánastofnun eða í hraðbanka á eða utan opnunartíma lánastofnunar,
4. frumkvæmd eftirfarandi greiðslna á Evrópska efnahagssvæðinu:
 - i. beingreiðslur,
 - ii. greiðslur með greiðslukorti, þ.m.t. greiðslur á netinu,
 - iii. millifærslu fjármuna, þ.m.t. reglulegra millifærslu í gegnum afgreiðslustaði lánastofnunar eða netbanka lánastofnunar.

Lánastofnanir skulu bjóða þjónustu sem talin er upp í 1. mgr. fyrir almenna greiðslureikninga að því marki að hún sé einnig í boði fyrir aðra greiðslureikninga.

Lánastofnun er óheimilt að takmarka fjölda þeirra aðgerða sem fram koma í 1. mgr.

Lánastofnun er óheimilt að innheimta gjöld umfram það sem sanngjarnt er vegna þjónustu sem um getur í 1. mgr.

Lánastofnanir skulu tryggja að neytandinn geti stýrt og haft frumkvæði að greiðslum af eigin reikningi á afgreiðslustöðum lánastofnunarinnar eða í netbanka, þar sem slíkt stendur til boða.

16. gr.

Gjöld tengd almennum greiðslureikningi.

Lánastofnanir skulu bjóða þjónustu sem um getur í 15. gr. án endurgjalds eða á sanngjörnu verði.

Lánastofnun er heimilt að leggja sanngjarnt gjald á neytanda fyrir að fara ekki að skuldbindingum sínum samkvæmt rammasamningi.

Við mat á því hvað telst sanngjarnt gjald skal taka mið af innlendu tekjustigi og meðaltalsgjöldum sem lánastofnanir taka fyrir þjónustu tengda greiðslureikningi.

17. gr.

Rammasamningar og uppsögn.

Rammasamningar sem veita aðgang að almennum greiðslureikningi skulu taka mið af lögum um greiðsluþjónustu nema annað sé tilgreint í þessari grein.

Lánastofnun er eingöngu heimilt að segja rammasamningi upp einhliða ef a.m.k. eitt af eftirtöldum atriðum er fullnægt:

1. neytandinn notaði greiðslureikninginn í ólögætum tilgangi af ásettu ráði,

2. engar greiðslur hafa átt sér stað á greiðslureikningnum síðastliðna 24 mánuði
3. upplýsingar sem neytandi veitti við stofnun greiðslureiknings voru rangar og réttar upplýsingar hefðu leitt til höfnunar,
4. neytandi er ekki lengur með lagalega búsetu á Evrópska efnahagssvæðinu,
5. neytandi hefur stofnað nýjan almennan greiðslureikning sem gerir honum kleift að nýta þá þjónustu sem talin er upp í 1. mgr. 15. gr.

Segi lánastofnun upp samningnum um almennan greiðslureikning af einni eða fleiri ástæðum sem nefndar eru í 2., 4. og 5. tölulið 2. mgr. skal hún upplýsa neytanda um ástæður og rök fyrir uppsögninni a.m.k. tveimur mánuðum áður en uppsögnin öðlast gildi, skriflega og án endurgjalds, nema slík birting upplýsinga gengi gegn markmiðum um þjóðaröryggi og allsherjarreglu. Ef lánastofnun segir samningnum upp í samræmi við 1. eða 3. tölulið 2. mgr. skal uppsögnin öðlast gildi án tafar.

Lánastofnun skal í tilkynningu um uppsögn rammamennings upplýsa neytanda um leiðir til að kvarta yfir uppsögninni, rétt neytanda til að hafa samband við Fjármálaeftirlitið, úrskurðaraðila samkvæmt lögum um úrskurðaraðila á sviði neytendamála og viðeigandi samskiptaupplýsingar þessara aðila.

V. KAFLI

Eftirlit, réttarúrræði og viðurlög.

18. gr.

Eftirlit.

Fjármálaeftirlitið hefur eftirlit með að farið sé að lögum þessum. Um eftirlitið fer samkvæmt ákvæðum laga þessara, laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði.

Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald í skilningi tilskipunar (ESB) 2014/92.

19. gr.

Úrskurðaraðili.

Neytendur geta skotið ágreiningi sínum gagnvart greiðsluþjónustuveitanda eða lánastofnun og tilnefndum fulltrúum þeirra, svo sem umboðsmönnum og útibúum, um réttindi og skyldur sem leiða af II.-IV. kafla, til úrskurðaraðila samkvæmt lögum um úrskurðaraðila á sviði neytendamála.

20. gr.

Úrbótakrafa vegna brots

Komi í ljós að ákvæðum laga þessara er ekki fylgt skal Fjármálaeftirlitið krefjast þess að úr sé bætt innan hæfilegs frests.

21. gr.

Stjórnvaldssektir.

Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssektir á hvern þann sem brýtur gegn eftirtöldum ákvæðum laga þessara, reglugerðum og reglum settum á grundvelli þeirra:

1. 3. gr. um gjaldskrá og hugtakalista.
2. 4. gr. um gjaldyfirlit.
3. 5. gr. um upplýsingar fyrir neytendur.
4. 6. gr. um greiðslureikninga í pakka með annarri vöru eða þjónustu.
5. 7. gr. um veitingu skiptiþjónustu.

6. 8. gr. um skiptiþjónustu.
7. 9. gr. um opnun reikninga yfir landamæri.
8. 10. gr. um gjöld tengd skiptiþjónustu.
9. 11. gr. um fjárhagstjón neytenda.
10. 12. gr. um upplýsingar um skiptiþjónustu.
11. 13. gr. um bann við mismunun.
12. 14. gr. um rétt til aðgangs að almennum greiðslureikningi.
13. 15. gr. um eiginleika almenns greiðslureiknings.
14. 16. gr. um gjöld tengd almennum greiðslureikningi.
15. 17. gr. um rammameninga og uppsögn.

Fjármálaeftirlitið getur jafnframt lagt stjórnvaldssektir á hvern þann sem brýtur gegn ákvörðun Fjármálaeftirlitsins sem tekin er á grundvelli laga þessara eða sátt sem gerð hefur verið milli Fjármálaeftirlitsins og aðila, sbr. 22. gr.

Sektir sem lagðar eru á aðila geta numið frá 100 þús. kr. til 20 millj. kr.

Við ákvörðun sekta samkvæmt ákvæði þessu skal meðal annars tekið tillit til allra atvika sem máli skipta, þ.m.t.:

- a. alvarleika brots,
- b. hvað brotið hefur staðið yfir lengi,
- c. ábyrgðar hins brotlega,
- d. fjárhagsstöðu hins brotlega, sér í lagi með hliðsjón af heildarársveltu lögaðila.
- e. ávinnings af broti eða taps sem forðað er með broti,
- f. hvort brot hafi leitt til taps fyrir þriðja aðila,
- g. hvers konar mögulegra kerfislegra áhrifa brotsins,
- h. samstarfsvilja hins brotlega,
- i. fyrri brota og hvort um ítrekað brot er að ræða,
- j. ráðstafana sem hinn brotlegi grípur til til að koma í veg fyrir endurtekið brot.

Ákvarðanir um stjórnvaldssektir teknar af Fjármálaeftirlitinu eru aðfararhæfar. Sektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Séu stjórnvaldssektir ekki greiddar innan mánaðar frá ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu.

Stjórnvaldssektum verður beitt óháð því hvort lögbrot eru framin af ásetningi eða gáleysi.

22. gr.

Sátt

Hafi aðili gerst brotlegur við ákvæði laga þessara, reglna eða reglugerða, sem settar eru á grundvelli þeirra, eða ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins á grundvelli þeirra, er Fjármálaeftirlitinu heimilt að ljúka málinu með sátt með samþykki málsaðila, enda sé ekki um að ræða meiri háttar brot sem refsiviðurlög liggi við. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift sinni.

Seðlabanki Íslands getur sett reglur um framkvæmd greinarinnar.

23. gr.

Frestur til að leggja á stjórnsluviðurlög.

Heimild Fjármálaeftirlitsins til að leggja á stjórnsluviðurlög samkvæmt lögum þessum fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því að háttsemi lauk.

Frestur skv. 1. mgr. rofnar þegar Fjármálaeftirlitið tilkynnir aðila um rannsókn á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að brotinu.

24. gr.

Opinber birting stjórnsýsluviðurlaga

Fjármálaeftirlitinu er heimilt að birta opinberlega upplýsingar um öll stjórnsýsluviðurlög sem beitt hefur verið vegna brots á ákvæðum laga þessara nema slík birting tefli fjármálamarkaðinum í tvísýnu eða valdi viðkomandi aðila óþarflega miklum skaða.

25. gr.

Samstarf lögbærra yfirvalda innan EES.

Fjármálaeftirlitinu er heimilt að leita eftir aðstoð og samstarfi lögbærra yfirvalda annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins ef nauðsynlegt er til þess að Fjármálaeftirlitinu sé unnt að sinna skyldum sínum við framkvæmd eftirlits á grundvelli laga þessara.

Fjármálaeftirlitið skal jafnframt eiga samstarf við lögbær yfirvöld og skiptast á upplýsingum við þau við framkvæmd þessara laga, samanber lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði.

Fjármálaeftirlitinu ber að afhenda upplýsingar og gögn án tafar til lögbærra yfirvalda annarra ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins sem nauðsynlegar eru fyrir þær stofnanir til að sinna skyldum sínum á grundvelli tilskipunar 2014/92/EB.

Við upplýsingaskipti samkvæmt þessari grein er Fjármálaeftirlitinu heimilt að tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum, þegar samskiptin fara fram, að upplýsingarnar megu aðeins nýta í þeim tilgangi sem Seðlabankinn hafi samþykkt og að óheimilt sé að birta upplýsingarnar til annarra aðila en lögbærra yfirvalda, án beins samþykkis Fjármálaeftirlitsins.

Hafi Fjármálaeftirlitið móttengið upplýsingar frá öðru lögbæru yfirvaldi er því heimilt að birta þær öðrum lögbærum yfirvöldum. Fjármálaeftirlitinu er óheimilt að senda upplýsingarnar til annarra aðila nema með beinu samþykki hins lögbæra yfirvalds sem birti þær upphaflega og þá aðeins í þeim tilgangi sem það lögbæra yfirvald samþykkti, nema aðstæður gefi nægilegt tilefni til. Í því tilviki skal Fjármálaeftirlitið þegar í stað tilkynna slíkt til þess lögbæra yfirvalds sem upphaflega sendi upplýsingarnar.

Fjármálaeftirlitið getur því aðeins neitað að verða við beiðni lögbærs yfirvalds innan EES um samstarf um að framkvæma rannsókn eða eftirlitsstarfsemi eins og kveðið er á um í þessari grein að:

- a) slík rannsókn, sannprófun á staðnum, eftirlitsstarfsemi eða upplýsingaskipti gætu haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu,
- b) málsmeðferð er hafin fyrir dómstólum vegna þeirra atvika sem beiðni lýtur að, eða
- c) dómur er þegar fallinn vegna þeirra aðila og atvika sem beiðni lýtur að.

Fjármálaeftirlitinu ber að upplýsa viðkomandi lögbært yfirvald um ákvörðun sem tekin er á grundvelli 6. mgr. og rökstyðja hana.

26. gr.

Úrlausn ágreiningsmála á milli lögbærra yfirvalda innan EES.

Komi upp ágreiningur milli Fjármálaeftirlitsins og lögbærs yfirvalds í öðru ríki innan EES vegna ákvæða laganna sem varða samstarf eða samhæfingu lögbærra yfirvalda getur Fjármálaeftirlitið vísað málinu til Eftirlitsstofnunar EFTA eða Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar, eftir því sem við á, til málsmeðferðar samkvæmt 19. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1093/2010, sbr. 3. gr. laga nr. 24/2017 um evrópskt

eftirlitskerfi á fjármálamarkaði. Úrlausn Eftirlitsstofnunar EFTA í slíku máli skal vera bindandi fyrir Fjármálaeftirlitið.

Vísi lögbært yfirvald annars ríkis innan EES ágreiningi við Fjármálaeftirlitið til Eftirlitsstofnunar EFTA, eða eftir atvikum til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, vegna aðgerða Fjármálaeftirlitsins á grundvelli laga þessara skal úrlausn Eftirlitsstofnunar EFTA í slíku máli vera bindandi fyrir Fjármálaeftirlitið.

VI. KAFLI

Gildistaka, stjórnvaldsfyrirmæli og breyting á öðrum lögum.

27. gr.

Innleiðing.

Lög þessi fela í sér innleiðingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/EB frá 23. júlí 2014 um samanburð gjalda vegna greiðslureikninga, skipti á greiðslureikningum og aðgengi að greiðslureikningum með grunneiginleikum eins og hún var tekin upp í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/2021 þann 11. júní 2021.

28. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra skal setja reglugerð um starfsemi samanburðarvefseturs þar sem hægt er að bera saman gjöld vegna greiðslureikninga hér á landi. Samanburðarvefsetur skal gæta hlutleysis í hvernig leitarniðurstöður eru sýndar.

29. gr.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast gildi 1. maí 2022.

30. gr.

Breyting á öðrum lögum.

Við gildistöku laga þessara verða eftirfarandi breytingar á öðrum lögum:

1. *Lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017:* Við 1. tölul. 3. gr. laganna bætist: með þeim breytingum sem leiðir af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1717/2018 frá 14. nóvember 2018 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 að því er varðar aðsetur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB nr. 90 frá 7. nóvember 2019, bls. 275-276, samanber ákvörðun Sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 260/2019.

Greinargerð.

1. Inngangur.

Frumvarp þetta er samið í fjármála- og efnahagsráðuneytinu í samráði við nefnd skipaða af fjármála- og efnahagsráðherra 24. október 2015 sem í áttu sæti fulltrúar Seðlabanka Íslands og Fjármálaeftirlitsins fyrir sameiningu stofnananna, Neytendastofu og Samtök fjármálafyrirtækja. Hlé varð á störfum nefndarinnar árið 2016 vegna en hún tók aftur til starfa árið 2021.

2. Tilefni og nauðsyn lagasetningar.

Frumvarpið leggur til innleiðingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/EB frá 23. júlí 2014 um samanburð gjalda vegna greiðslureikninga, skipti á greiðslureikningum og aðgengi að greiðslureikningum með grunneiginleikum (hér eftir tilskipunin). Tilefni þessarar lagasetningar á vettvangi Evrópusambandsins er að tryggja aðgengi allra að greiðslureikningi með grunneiginleikum en snurðulaus starfsemi innri markaðarins og þróun hagkerfisins er í auknum mæli háð greiðsluþjónustustarfsemi sem allir hafa aðgang að. Skortur á gagnsæi og erfiðleikum við að gera samanburð á gjöldum, sem og erfiðleikar við að skipta um greiðslureikninga gerir innri markaðinn á þessu sviði ekki fyllilega samþættan og stuðlar að lítilli samkeppni á milli greiðsluþjónustuveitenda.

Tilskipunin var tekin upp í EES-samninginn þann 11. júní 2021 með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/2021.

Samkvæmt EES-samningnum ber Íslandi að innleiða þær gerðir sem teknar eru upp í samninginn í íslenskan rétt með fullnægjandi hætti. Með lögfestingu frumvarpsins verður tryggt að íslensk lög verði í samræmi við löggjöf á Evrópska efnahagssvæðinu um saman efni og að Ísland fullnægi skuldbindingum sínum samkvæmt EES-samningnum.

3. Meginefni frumvarpsins.

Með frumvarpinu eru lögð til ný heildarlög um greiðslureikninga sem eru innleiðing á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/EB frá 23. júlí 2014 um samanburð gjalda vegna greiðslureikninga, skipti á greiðslureikningum og aðgengi að greiðslureikningum með grunneiginleikum. Tilskipunin kveður á um lágmarkssamræmingu og gefur aðildarríkjum nokkuð svigrúm við innleiðingu, svo sem að láta lögin gilda um fleiri tegundir innlánsreikninga en greiðslureikninga með grunneiginleika. Í frumvarpinu er lagt til að gildissvið tilskipunarinnar verði ekki útvíkkað við innleiðingu í íslenskan rétt og er það sú leið sem flest aðildarríki á Evrópska efnahagssvæðinu hafa farið.

Helstu efnisatriði frumvarpsins eru eftirfarandi:

3.1. Samanburður gjalda fyrir greiðslureikning.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu láta neytendur fá gjaldskrá þar sem fram koma stöðluð hugtök yfir algengustu tegundir þjónustu sem tengjast greiðslureikningi og tilsvarende gjöld fyrir hverja þjónustu sem greiðsluþjónustuveitandi býður. Jafnframt skulu greiðsluþjónustuveitendur, a.m.k. einu sinni á ári og án endurgjalds, láta neytanda í té yfirlit yfir öll gjöld sem stofnað hefur verið til á tímabilinu vegna greiðslureiknings, svokallað gjaldayfirlit. Í gjaldayfirliti skal nota samræmd hugtök yfir algengustu tegundir þjónustu sem Seðlabanki Íslands birtir lista yfir í reglum sínum. Til að gera neytendum kleift að meta á einum stað kostnað við mismunandi greiðslureikninga hér á landi verður komið á samanburðarvefsetri fyrir greiðslureikninga. Fyrirkomulag þess verður nánar útfært í reglugerð ráðherra.

3.2. Skipti á greiðslureikningum auðvelduð með skiptiþjónustu.

Greiðsluþjónustuveitendur skulu veita svokallaða skiptiþjónustu. Í henni felst að neytandi á rétt á aðstoð greiðsluþjónustuveitanda við að skipta um greiðslureikning. Í slíkum tilvikum skulu bæði greiðsluþjónustuveitandi sem neytandi er að færa greiðslureikning sinn frá og greiðsluþjónustuveitandi sem greiðslureikningur er að færast til aðstoða neytanda við skiptin með þeim hætti sem lýst er í frumvarpinu. Vilji neytandi opna greiðslureikning í öðru

aðildarríki innan Evrópska efnahagssvæðisins ber greiðsluþjónustuveitanda hans hér á landi einnig að aðstoða neytanda, en þá fyrst og fremst með því að veita neytanda upplýsingar um gildandi reglulegar millifærslur fjármuna og beingreiðslur síðastliðna þrettán mánuði, millifæra innstæðu og loka greiðslureikning neytanda óski hann þess. Sú þjónusta er því ekki eins umfangsmikil og skiptiþjónustan. Gjöld þau sem greiðsluþjónustuveitanda er heimilt að taka vegna þessarar þjónustu skulu vera sanngjörn og í samræmi við raunverulegan kostnað greiðsluþjónustuveitanda.

3.3. Aðgengi allra neytenda að almennum greiðslureikningi tryggt.

Lánastofnanir skulu veita neytendum aðgengi að almennum greiðslureikningi og er þeim óheimilt að mismuna neytendum að því leyti. Í frumvarpinu er fjallað um eiginleika slíkra reikninga og kveðið á um að lánastofnanir skuli bjóða þá þjónustu án endurgjalds eða á sanngjörnu verði.

Mikilvægt er að lánastofnanir tryggi að viðskiptavinir þeirra noti fjármálakerfið ekki í ólöglegum tilgangi, s.s. til svika, peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka, og eðlilegt að þess sé gætt þegar beiðni um opnun á greiðslureikningi berst. En lánastofnanir skulu þó ekki nota ákvæði laga þar um, t.d. um um peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, sem átyllu til að hafna neytendum sem þær telja síður álitlega viðskiptavini m.t.t. fjárhagsstöðu þeirra.

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Frumvarpið felur í sér innleiðingu á Evrópugerð og ekki er tilefni til að ætla að efni þess stangist á við stjórnarskrá eða alþjóðlega skuldbindingar.

5. Samráð.

Frumvarpið var samið í fjármála- og efnahagsráðuneytinu í samráði við nefnd sem var skipuð af fjármála- og efnahagsráðherra þann 21. október 2015 og fulltrúar Seðlabanka Íslands, Samtaka fjármálafyrirtækja og Neytendastofu sátu í.

Frumvarpið varðar fyrst og fremst réttindi neytenda og skyldur greiðsluþjónustuveitanda og lánastofnana.

Áform um lagasetningu voru birt í samráðsgátt stjórnvalda 1.-15. október 2021 (Mál nr. S-186/2021) og barst ein umsögn frá Samtökum fjármálafyrirtækja.

Samtök fjármálafyrirtækja styðja í umsögnin sinni að innleiða tilskipunina á Íslandi enda sé mikilvægt að íslensk fjármálafyrirtæki starfi eftir sambærilegri umgjörð og fjármálafyrirtæki í Evrópu. Samtök fjármálafyrirtækja nefndu einnig að mikilvægt sé að huga að samspili laganna við löggjöf um aðgerðir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Ráðuneytið telur að frumvarp til laga um greiðslureikning og löggjöf um aðgerðir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka spili vel saman en réttur til aðgengis að almennum greiðslureikningi kemur ekki í veg fyrir að lánastofnun geti neitað um stofnun greiðslureiknings ef slík stofnun leiðir til brota á lögum um aðgerðir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Þá gerðu Samtök fjármálafyrirtækja athugasemd við hve stuttan tíma áformin gerðu ráð fyrir að liðu fram að gildistöku laganna. Framlagningu frumvarpsins var frestað fram í febrúar 2022 og lagt er til að lögin taki gildi 1. maí 2022. Það hefur því verið tekið tillit til þeirrar athugasemdar.

6. Mat á áhrifum.

Með lögfestingu frumvarpsins á að vera tryggt að allir sem dvelja löglega á Íslandi hafi aðgang að almennum greiðslureikningi. Þá verður neytendum auðveldað að skipta um greiðslureikninga og aðgengi almennings að upplýsingum um gjalddöku vegna greiðslureikninga bætt, meðal annars með gjaldskrá, gjaldyfirliti og samanburðarvefsetri um gjöld sem tengjast greiðslureikningum.

Átta lánastofnanir hér á landi taka á móti innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi og veita lán fyrir eigin reikning og eru þær undir eftirliti Fjármálaeftirlitsins. Ný lög munu fela í sér auknar kröfur til þeirra að tryggja aðgengi að greiðslureikningum, gagnsæi gjalda fyrir neytendur og að koma á skiptiþjónustu fyrir neytendur en ekki er talið að fjöldi fyrirtækja á markaði takmarkist eða að frumkvæði fyrirtækja til að stunda samkeppni skerðist vegna laganna.

Ekki liggur fyrir hvort einhver kostnaður fellur á ríkissjóð vegna kröfu tilskipunarinnar um samanburðarvefsetur varðandi gjöld fyrir greiðslureikninga en frumvarpið felur ráðherra að setja reglugerð til innleiðingar á því ákvæði. Að öðru leyti eru ekki fyrir séð fjárhagsáhrif á ríkissjóð.

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Í 1. gr., sem felur í sér innleiðingu á 1. gr. greiðslureikningatilskipunarinnar, er fjallað um gildissvið frumvarpsins.

Í 1. mgr. er kveðið á um að frumvarpið gildi um greiðsluþjónustuveitendur sem bjóða greiðslureikninga sem neytendur geta a.m.k. notað til að leggja fjármuni inn á, taka reiðufé út af og framkvæma greiðslur og taka við þeim, þar með talið að millifæra fjármuni til og frá þriðja aðila. Greiðslureikningur þarf að uppfylla öll þrjú skilyrðin til að lögin nái til þeirra. Bjóði greiðsluþjónustuveitandi t.d. eingöngu upp á greiðslureikning þar sem hægt er að leggja fjármuni inn á reikninginn og taka reiðufé út af honum fellur slíkur reikningur utan við gildissvið laganna.

Ákvæði 2. mgr. innleiðir 4. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar en samkvæmt henni gildir IV. kafli laganna eingöngu um lánastofnanir, þ.m.t. erlendar lánastofnanir sem veita hér þjónustu í gegnum umboðsaðila eða með stofnun útibús. Af því leiðir að eingöngu lánastofnunum er skylt að bjóða neytendum greiðslureikning.

Samkvæmt 5. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar geta aðildarríki ákveðið að tilskipunin gildi ekki um aðilana sem um getur í 5. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum. Þar er um að ræða starfsemi verðbréfafyrirtækja að því marki sem hún fellur undir lög um markaði fyrir fjármálagerninga, seðlabanka, póstgírastofnanir, Bygðastofnun, Íbúðalánasjóð og Lánasjóð sveitarfélaga eins og greinin var aðlöguð í ákvörðun Sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 79/2019. Lagt er til að lög þessi gildi ekki um þessa aðila enda bjóði þeir ekki upp á greiðslureikninga.

Samkvæmt lokamálslið 6. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar geta aðildarríki kveðið á um að öll tilskipunin eða hluti hennar gildi um aðra greiðslureikninga en þá sem um getur í 4. mgr. 1. gr. frumvarpsins en sú leið er ekki lögð til í frumvarpinu.

Um 2. gr.

Í 2. gr., sem felur í sér innleiðingu á 2. gr. tilskipunarinnar, eru hugtök sem koma fyrir í lögnum skýrð. Hugtökin eru almennt þekkt úr lögum á fjármálamarkaði, sérstaklega lögum um greiðsluþjónustu og lögum um neytendalán en eftirfarandi hugtök eru nýmæli: *reglulegar millifærslur (e. standing order)* í 21. tölul., *skipti eða skiptiþjónusta* í 22. tölul., *fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi* í 4. tölul. og hugtakið *viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi* í 24. tölul.

Þá er í 13. tölul. skilgreindur *hugtakalisti yfir algengustu tegundir þjónustu* sem listi yfir stöðluð hugtök ásamt skýringum um algengustu tegundir þjónustu sem tengjast greiðslureikningi sem birtur er með reglum Seðlabanka Íslands. Þetta er eina hugtakið í orðskýringunum þar sem ekki er um að ræða innleiðingu á ákvæðum tilskipunarinnar heldur er um að ræða hugtak sem notað er til skýringar á því hvernig tilskipunin er nánar útfærð í afleiddum gerðum um stöðluð hugtök sem eiga að auðvelda neytendum að taka ákvörðun varðandi greiðslureikning.

Um 3. gr.

Í 3. gr., sem felur í sér innleiðingu á 3. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um gjaldskrá og hugtakalista.

Í 5. mgr. 3. gr. er lagt til að Seðlabanki Íslands setji nánari reglur um hugtakalista og gjaldskrá og innleiði m.a. framseldar reglugerðir Framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/32 frá 28. september 2017 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um staðlaða hugtakanotkun Sambandsins yfir algengustu tegundir þjónustu sem tengjast greiðslureikningum og framkvæmdareglugerð Framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/34 frá 28. september 2017 um tæknilega framkvæmdastaðla að því er varðar staðlað framsetningarsnið fyrir gjaldskrá og sameiginlegt tákn þess samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB um greiðslureikninga.

Um 4. gr.

Í 4. gr., sem felur í sér innleiðingu á 5. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um gjaldayfirlit sem greiðsluþjónustuveitandi skal láta neytanda í té án endurgjalds yfir öll gjöld sem stofnað hefur verið til með notkun greiðslureiknings.

Í 4. mgr. 4. gr. er lagt til að Seðlabanki Íslands setji nánari reglur um gjaldayfirlit og innleiði m.a. framkvæmdareglugerð Framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/33 frá 28. september 2017 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar staðlað framsetningarform fyrir gjaldayfirlit og sameiginlegt tákn þess samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB um greiðslureikninga.

Um 5. gr.

Í 5. gr., sem felur í sér innleiðingu á 6. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um upplýsingar fyrir neytendur. Greiðsluþjónustuveitendur skulu nota stöðluð hugtök sem birt eru í reglum Seðlabanka Íslands í samningum, auglýsingum og öðru kynningarefni. Greiðsluþjónustuveitendum er þó heimilt að nota sérheiti (e. brand name) í gjaldskrá og gjaldayfirliti séu þau notuð sem viðbót við stöðluð hugtök.

Um 6. gr.

Í 6. gr., sem felur í sér innleiðingu á 8. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um greiðslureikning í pakka með annarri vöru eða þjónustu verði innleidd.

Um 7. gr.

Í 7. gr., sem felur í sér innleiðingu á 9. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um skyldu greiðsluþjónustuveitenda til að veita neytendum skiptiþjónustu. Markmið ákvæðisins er að tryggja að hver sá sem stofnar eða á greiðslureikning hér á landi geti auðveldlega skipt um greiðslureikning í sama gjaldmiðli og fær sig til annars greiðsluþjónustuveitanda starfandi á Íslandi.

Um 8. gr.

Í greininni er lagt til að innleiða 10. gr. tilskipunarinnar um skiptiþjónustu. Skiptiþjónustan skal gera neytanda kleift að auðkenna sérstaklega millifærslu fjármuna, reglulegar millifærslur fjármuna og umboð fyrir beingreiðslur sem á að skipta. Heimildin á einnig að gera neytanda kleift að tilgreina frá hvaða dagsetningu á að framkvæma reglulegar millifærslur fjármuna og beingreiðslur frá greiðslureikningnum sem þeir stofnuðu eða höfðu hjá viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda. Sú dagsetning skal vera a.m.k. sex viðskiptadögum eftir dagsetninguna þegar viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi fær gögnin send frá fráfarandi greiðsluþjónustuveitanda skv. 3. gr. sem fjallar um gjaldskrá og hugtakalista Seðlabanka Íslands.

Um 9. gr.

Í 9. gr., sem felur í sér innleiðingu á 11. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um hvernig neytendum skal auðveldað að opna reikninga yfir landamæri í öðru landi á Evrópska efnahagssvæðinu.

Í 1. mgr. er lögð sú skylda á greiðsluþjónustuveitanda sem berst ósk frá neytanda um að opna greiðslureikning í öðru aðildarríki að aðstoða neytandann með þeim hætti sem greinin mælir fyrir um án endurgjalds, þar með talið að veita yfirlit yfir allar gildandi reglulegar millifærslur og beingreiðslur næstliðna þrettán mánuði. Þótt neytandi óski eftir þeirri aðstoð sem greinir í ákvæðinu getur hann óskað eftir að halda einnig sínum reikningi hjá greiðsluþjónustuveitanda.

2. mgr. þarfnast ekki skýringar.

Um 10. gr.

Í 10. gr., sem felur í sér innleiðingu á 12. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um gjöld tengd skiptiþjónustu.

Í 1. mgr. er lagt til að innleiða 4. mgr. 12. gr. tilskipunarinnar þar sem kveðið er á um að gjöld vegna annars en þess greinir í 2. og 3. mgr. sem fráfarandi eða viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi leggi á vegna skiptiþjónustu skuli vera sanngjörn og í samræmi við raunverulegan kostnað greiðsluþjónustuveitanda.

Í 2. mgr. er lagt til að innleiða 1. og 2. mgr. 12. gr. tilskipunarinnar um að fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi skuli veita viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að veita skiptiþjónustu samkvæmt 1. og 2. tölul. 2. mgr 8. gr. án endurgjalds af hálfu neytanda eða viðtakandi greiðsluþjónustuveitanda. Jafnframt skulu fráfarandi greiðsluþjónustuveitandi og viðtakandi greiðsluþjónustuveitandi veita neytanda aðgang að persónuupplýsingum hans varðandi reglulegar millifærslur og beingreiðslur án endurgjalds.

Í 3. mgr. er lagt til að innleiða 3. mgr. 12. gr. tilskipunarinnar þar sem kveðið er á um að gjaldtaka vegna uppsagnar á greiðslureikningi skuli ákveðin í samræmi við 57. gr. laga um greiðsluþjónustu sem fjallar um uppsögn rammisamnings um greiðsluþjónustu.

Um 11. gr.

Í 11. gr., sem felur í sér innleiðingu á 13. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um fjárhagstjón neytenda. Ákvæðinu er ætlað að tryggja að neytandi verði ekki fyrir fjárhagstjóni ef greiðsluþjónustuveitandi uppfyllir ekki skyldur sínar er varða skiptiþjónustu. Neytendur ættu ekki að verða fyrir fjárhagstjóni á borð við kostnað og vexti vegna mistaka greiðsluþjónustuveitenda sem eiga þátt í skiptunum og ber þeim greiðsluþjónustuveitanda sem uppfyllti ekki skyldur sínar að bæta tjón neytanda án tafar. Einkum ættu neytendur ekki að verða fyrir neinu fjárhagstjóni með greiðslu viðbótargjalds, vaxta eða annars kostnaðar, sekta, viðurlaga eða öðrum fjárhagsskaða vegna tafar á framkvæmd greiðslu.

Um 12. gr.

Í 12. grein, sem felur í sér innleiðingu á 14. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um hvaða upplýsingar um skiptiþjónustu greiðsluþjónustuveitanda er skylt að veita neytanda.

Um 13. gr.

Í 13. gr., sem felur í sér innleiðingu á 15. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um að lánastofnunum sé óheimilt að mismuna neytendum með lagalega búsetu á Evrópska efnahagssvæðinu þegar þeir óska er eftir stofnun og notkun greiðslureiknings.

Um 14. gr.

Í 14. gr., sem felur í sér innleiðingu á 16. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um rétt til aðgangs að almennum greiðslureikningi.

Í 1. mgr. er lagt til að innleiða 1. og 2. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 2. mgr. er lagt til að innleiða 3. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 3. mgr. er lagt til að innleiða 4. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 4. mgr. er lagt til að innleiða 1. málslíð 5. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 5. mgr. er lagt til að innleiða 2. málslíð 5. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 6. mgr. er lagt til að innleiða 7. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Í 7. mgr. er lagt til að innleiða 9. mgr. 16. gr. tilskipunarinnar.

Um 15. gr.

Í 15. gr., sem felur í sér innleiðingu á 17. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um eiginleika almenns greiðslureiknings.

Í 1. mgr. er lagt til að innleiða 1. málslíð 1. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar.

Í 2. mgr. er lagt til að innleiða 2. málslíð 1. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar.

Í 3. mgr. er lagt til að innleiða 4. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar.

Í 4. mgr. er lagt til að innleiða 7. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar.

Um 16. gr.

Í 16. gr., sem felur í sér innleiðingu á 18. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um gjöld tengd almennum greiðslureikningi.

Um 17. gr.

Í 17. gr., sem felur í sér innleiðingu á 19. gr. tilskipunarinnar er fjallað um rammisamninga og uppsögn þeirra.

Um 18. gr.

Með greininni er lögð til innleiðing á 21. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um lögbær yfirvöld. Samkvæmt henni ber aðildarríkjunum að tilnefna þau lögbæru landsyfirvöld sem hafa heimild til að tryggja beitingu og framkvæmd hennar í viðkomandi ríki. Með greininni er lagt til að Seðlabanki Íslands teljist lögbært yfirvald í skilningi tilskipunarinnar og að eftirliti með framkvæmd laganna verði falið Fjármálaeftirliti bankans.

Um 19. gr.

Með greininni er lögð til innleiðing á 24. gr. tilskipunarinnar sem kveður á um að aðildarríki skulu sjá til þess að neytendur hafi aðgang að árangursríkri og skilvirkri málsmeðferð til lausnar deilumála utan dómstóla, til að leysa deilumál varðandi réttindi og skyldur samkvæmt tilskipuninni. Jafnframt er lagt til að slík málsmeðferð til lausnar deilumála utan dómstóla og aðilarnir sem bjóði hana skuli uppfylla gæðakröfurnar sem settar séu fram í tilskipun 2013/11/ESB um lausn deilumála neytenda utan dómstóla sem innleidd var með lögum um úrskurðaraðila á sviði neytendamála nr. 81/2019.

Um 20. gr.

Í greininni er kveðið á um úrbótakröfu vegna brots. Ákvæðið er árétting á heimildum sem telja verður að Fjármálaeftirlitið hafi almennt í krafti eftirlitsskyldu sinnar gagnvart eftirlitsskyldum aðilum og er sambærilegt 1. mgr. 10. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998.

Um 21. gr.

Í greininni er lagt til að 1. mgr. 26. gr. tilskipunarinnar verði innleidd en í henni er kveðið á um að aðildarríki skuli mæla fyrir um viðurlög við brotum gegn innlendri löggjöf sem sett er til innleiðingar á tilskipuninni. Lagt er til að Fjármálaeftirlitinu verði gert heimilt að leggja á stjórnvaldssektir vegna brota samkvæmt reglum frumvarpsins.

Ekki er sérstaklega fjallað um mörk stjórnvaldssekta í tilskipuninni en lagt er til að hámarksfjárhæð slíkra sekta nemi 20. millj. kr.

Lagt er til að gera megi aðför til fullnustu ákvörðunum Fjármálaeftirlitsins um stjórnvaldssektir, sbr. 6. tölul. 1. mgr. 1. gr. laga um aðför, nr. 90/1989, til að stuðla að því að þær hafi tilskilin áhrif. Um framkvæmd fullnustunnar fer samkvæmt lögum um aðför. Þá er lagt til að dráttarvextir leggjast á stjórnvaldssekt sem er ekki innt af hendi innan mánaðar frá því að tilkynnt er um hana til að knýja á um greiðslu. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um stjórnvaldssekt telst hafa verið tilkynnt þegar hún er komin til viðtakanda. Ekki er áskilið að sýnt sé fram á að hún sé komin til vitundar hans. Fjallað er nánar um dráttarvexti í III. kafla laga um vexti og verðtryggingu, nr. 38/2001.

Lögaðili telst því aðeins hafa brotið af sér að fyrirsvarsmaður hans, starfsmaður eða annar á hans vegum hafi framið brot í starfsemi lögaðilans þótt ekki verði endilega staðreynt hver þessara aðila hafi átt í hlut, sbr. 19. gr. c almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Um 22. gr.

Oft er unnt að greiða fyrir úrlausn mála og spara bæði Fjármálaeftirlitinu og málsaðila tíma og fé með því að ljúka máli með sátt fremur en með einhliða ákvörðun eftirlitsins um beitingu stjórnsluviðurlaga. Af þeim sökum er í ýmsum lögum á sviði fjármálamarkaðar mælt fyrir um heimild Fjármálaeftirlitsins til að ljúka málum með sátt við málsaðila. Í gildi eru reglur Seðlabanka Íslands um heimild Fjármálaeftirlitsins til að ljúka máli með sátt, nr. 326/2019.

Í sátt felst yfirleitt að málsaðili gengst við broti og upplýsir að fullu um það auk þess að greiða sekt, sem er þó lægri en ef Fjármálaeftirlitið hefði einhliða lagt á stjórnvaldssekt. Sátt getur einnig falið í sér annars konar úrræði, svo sem um viðeigandi úrbætur. Brjóti málsaðili gegn sátt getur Fjármálaeftirlitið fellt hana úr gildi og tekið mál til meðferðar á ný og þá eftir atvikum gert honum stjórnvaldssekt eða beitt öðrum ráðstöfunum.

Eðli máls samkvæmt þá getur Fjármálaeftirlitið ekki lokið málum með sátt sem refsiviðurlög liggja við.

Um 23. gr.

Í greininni er fjallað um frest Fjármálaeftirlitsins til að leggja á stjórnvaldssekt. Lagt er til að heimildin falli niður þegar fimm ár eru liðin frá því að háttsemi lauk til að knýja á um úrlausn mála.

Um 24. gr.

Í greininni er lagt til að 2. mgr. 26. gr. tilskipunarinnar verði innleidd en í henni er kveðið á um að aðildarríki skuli mæla fyrir um að lögbæru yfirvaldi skuli heimilt að birta opinberlega upplýsingar um viðurlög við brotum gegn innlendri löggjöf sem sett er til innleiðingar á tilskipuninni. Lagt er til að Fjármálaeftirlitinu verði gert heimilt að birta opinberlega upplýsingar um öll stjórnsluviðurlög vegna brota samkvæmt ákvæðum frumvarpsins nema slík birting tefli fjármálamarkaðinum í tvísýnu eða valdi viðkomandi aðila óþarflega miklum skaða.

Um 25. gr.

Í greininni er lagt til að 22. gr. tilskipunarinnar verði innleidd en í henni er kveðið á um að aðildarríki skuli starfa saman þegar nauðsyn ber til svo þau geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt tilskipuninni. Í greininni er kveðið á um að skyldu Fjármálaeftirlitsins til að eiga samstarf við lögbær yfirvöld á Evrópska efnahagssvæðinu og skiptast á upplýsingum við þau um framkvæmd laganna í samræmi við lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði.

Um 26. gr.

Í greininni er lagt til að innleiða 23. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda á Evrópska efnahagssvæðinu.

Um 27. gr.

Ákvæðið þarfnast ekki skýringa.

Um 28. gr.

Í ákvæðinu er lagt til að ráðherra verði gert skylt að setja reglugerð um starfsemi samanburðarvefseturs til innleiðingar á 7. gr. tilskipunarinnar en þar skal vera hægt er að bera saman gjöld vegna greiðslureikninga.

Mikilvægt er að upplýsingarnar á slíkum vefsetrum séu áreiðanlegar, gagnsæjar og óhlutdrægar, og að neytendum sé tilkynnt um tilvist slíkra vefsetra. Til að fá hlutlausar upplýsingar um gjöld sem farið er fram á og vexti í tengslum við greiðslureikninga ættu neytendur að geta notað samanburðarvefsetur aðgengileg almenningi sem eru rekstrarlega óháð greiðsluþjónustuveitendum sem þýðir að enginn greiðsluþjónustuveitandi ætti að fá hagstæðari meðferð en annar í leitarniðurstöðum. Tilskipunin gerir ráð fyrir að samanburðarvefsetur geti verið rekið af hálfu opinberra aðila eða einkaaðila. Rétt er að reglugerðin fjalli einnig um hversu oft samanburðarvefsetur skuli uppfæra upplýsingar sínar.

Um 29. gr.

Ákvæðið þarfnast ekki skýringa.

Um 30. gr.

Lagt er til að innleiða reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1717/2018 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 að því er varðar aðsetur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar með breytingu á lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði. Reglugerðin felur í sér að aðsetri Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar er breytt úr London í París í kjölfar útgöngu Bretlands úr Evrópusambandinu.